

**АЛГОРИТМ ДІЙ
УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ
ДПТНЗ «КРОЛЕВЕЦЬКЕ ВПУ»
У ВИПАДКУ ВИЯВЛЕННЯ БУЛІНГУ**

Якщо учень став свідком булінгу у закладі освіти:

1. Він має право розповісти про це батькам, викладачу, майстру виробничого навчання, соціальному педагогу, вихователю, безпосередньо директору або його заступникам.

2. Може звернутися на гарячу лінію ГО «Ла Страда – Україна» з протидії насильству в сім'ї або із захисту прав дітей; до соціальної служби з питань дітей, сім'ї та молоді; до Національної поліції України:

- Дитяча лінія 116 111 або 0 800 500 225 (12.00 -16.00);
- Гаряча телефонна лінія щодо булінгу 116 000;
- Гаряча лінія з питань запобігання насильству 116 123 або 0800 500 335;
- Уповноважений Верховної Ради з прав людини 0800 50 17 20;
- Уповноважений Президента України з прав дитини 044 255 76 75;
- Центр надання безоплатної правової допомоги 0800 213 103;
- Національна Поліція України 102.

Якщо педагогічний працівник або інший працівник закладу освіти став свідком булінгу:

1. Педагогічний працівник має вжити заходів для припинення насильства і жорстокого поводження. Використовувати фізичну силу до учасників інциденту ЗАБОРОНЕНО.

2. Повідомити керівника закладу освіти.

3. Після припинення інциденту у разі необхідності надати постраждалому першу медичну допомогу: супроводити дитину для обстеження стану її здоров'я до медичної сестри закладу, або ж, у разі необхідності – до відповідного закладу охорони здоров'я з метою надання допомоги і документування фактів жорстокого поводження.

ПІСЛЯ ОТРИМАННЯ ЗВЕРНЕННЯ ДИТИНИ ПРО ВИПАДОК ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ З НЕЮ ПЕДАГОГІЧНИЙ ПРАЦІВНИК ІНФОРМУЄ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ПИСЬМОВІЙ ФОРМІ ПРО ВИПАДОК БУЛІНГУ

Якщо у соціального педагога виникає підозра щодо жорстокого поводження з дитиною або існує реальна загроза, що таке може відбутися

(удома, з боку однолітків або інших працівників закладу освіти), то алгоритм дій наступний:

1. Соціальний педагог має запросити на зустріч дитину, стосовно якої надійшла інформація про жорстоке поводження щодо неї.
2. Якщо дитина підтвердила, що пережила жорстоке ставлення, необхідно провести документування отриманих від неї фактів за протоколом 1 – Н.
3. Після заповнення протоколу необхідно віддати його оригінал директору закладу освіти або його заступнику, копію – залишити у себе.
4. Дотримуватись принципу конфіденційності щодо дитини, яка стала жертвою жорстокого поводження, особливо у межах закладу освіти.
5. Провести зустріч з батьками (або опікунами) постраждалої дитини, а також з батьками (або опікунами) дитини-кривдника (якщо випадок відбувся серед дітей).
6. Скласти план психологічної реабілітації дітей. За необхідності – залучити фахівця з місцевого центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Якщо соціальний педагог став свідком жорстокого поводження з дитиною в умовах закладу освіти (з боку однолітків, з боку інших працівників закладу освіти або інших осіб):

1. Соціальний педагог має вжити заходів для припинення насильства і жорстокого поводження. Використовувати фізичну силу до учасників інциденту ЗАБОРОНЕНО.
2. Якомога швидше повідомити керівника закладу освіти.
3. Після припинення інциденту у разі необхідності надати постраждалому першу медичну допомогу: супроводити дитину для обстеження стану її здоров'я до медичної сестри закладу, або ж, у разі необхідності – до відповідного закладу охорони здоров'я з метою надання допомоги і документування фактів жорстокого поводження.
4. Провести первинне опитування учасників інциденту: жертви, кривдника (кривдників), свідків. Скласти протокол 2 – Н.
5. З метою надання первинної психологічної допомоги з'ясувати обставини ситуації жорстокого поводження і документування фактів, спершу провести зустріч з постраждалою дитиною, якщо її фізичний стан це дозволяє.
6. Після проведеного опитування постраждалого не залишати його наодинці (до приходу батьків доручити класному керівнику, іншому педагогічному працівнику).

7. Провести бесіду з кривдником дитини і внести його бачення подій до протоколу – 2 – Н.
8. Провести співбесіду (співбесіди) з учасниками і свідками інциденту. Співбесіди проводяться з кожним учасником окремо. Їх результати заносяться до протоколу.
9. Оформлений належним чином протокол – 2 – Н з підписом працівника соціального педагога подати керівнику закладу освіти на підпис. У разі відмови від підпису соціальний педагог у графі 6.1 фіксує: «від підпису відмовився (відмовилась)», ставить дату і час.
10. Копію цього протоколу за вимогою надати батькам, або особам, що їх замінюють, законним представникам всіх учасників інциденту або представникам правоохоронних органів, фіксуючи дату і час видачі копії.
11. Протокол зберігається у соціального педагога протягом п'яти років і є документом суворої звітності.

Якщо керівник закладу отримав повідомлення про випадки булінгу (цькування) учасниками або свідками якого вони стали, або підозрюють про його вчинення щодо інших осіб за зовнішніми ознаками, або про які отримали достовірну інформацію від інших осіб, то алгоритм дій наступний:

1. Відповідно до такої заяви видати рішення про проведення розслідування із визначенням уповноважених осіб.
2. Для прийняття рішення за результатами розслідування створити наказом комісію з розгляду випадків булінгу та скликати засідання. До складу такої комісії можуть входити педагогічні працівники, батьки постраждалого та булера, керівник закладу та інші зацікавлені особи.
3. Якщо комісія визнала, що даний інцидент є булінгом (цькуванням), а не одноразовим конфліктом чи сваркою, тобто відповідні дії носять систематичний характер, то слід повідомити уповноважені підрозділи органів Національної поліції України та Службу у справах дітей.
4. У разі, якщо комісія не кваліфікує випадок як булінг (цькування), а постраждалий не згодний з цим, то він може відразу звернутись до органів Національної поліції України із заявою.
5. Рішення комісії реєструються в окремому журналі, зберігаються в паперовому вигляді з оригіналами підписів усіх членів Комісії.
6. За будь-якого рішення Комісії забезпечити психологічну підтримку всім учасникам випадку.